

HOTĂRÂREA
CONSILIULUI DE ETICĂ ȘI MANAGEMENT UNIVERSITAR
nr. 21 din data de 21.11.2024
privind sesizarea transmisă de [REDACTAT]
înregistrată sub nr. CEMU - 126/14.06.2021

Analizând sesizarea transmisă de [REDACTAT] CEMU a înregistrat și a solicitat următoarele documente care au stat la baza prezentei hotărâri:

1. Sesizarea nr. 126/14.06.2021;
2. Sentința Curții de Apel București nr. 2.286/18.09.2019;
3. Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 5.321/04.11.2021;
4. Ordinul Ministrului Educației nr. 5.586/15.11.2021 privind punerea în executare a Sentinței Curții de Apel București nr. 2.286/18.09.2019, rămase definitive prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 5.321/04.11.2021;
5. Adresa Academiei Naționale de Informații „Mihai Viteazul” nr. 60/19.07.2021;
6. Adresa Academiei Naționale de Informații „Mihai Viteazul” nr. 193/24.08.2021.

Comisia a constatat următoarele:

În fapt, Petentul a sesizat faptul că pe rolul Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU) au existat sesizările nr. 815/07.04.2016, completată prin sesizarea nr. 1.103/10.05.2016, și 117/15.01.2021 cu privire la unele suspiciuni de plagiat în ceea ce privește teza de doctorat a [REDACTAT]

CNATDCU a solicitat, conform procedurii, un punct de vedere din partea Academiei Naționale de Informații „Mihai Viteazul”, Instituția Organizatoare de Studii Universitare de Doctorat în cadrul căreia [REDACTAT] a obținut titlul de doctor, acordat prin Ordinul Ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului nr. 6.468/07.12.2011.

Concomitent, prin Adresa nr. 589964/15.11.2018, [REDACTAT] a solicitat Rectorului Academiei Naționale de Informații „Mihai Viteazul” suspendarea procedurii de verificare a tezei sale de doctorat, având în vedere faptul că a depus la Ministerul Educației și Cercetării Științifice o cerere de renunțare la titlul de doctor, întemeiată pe prevederile art. 168 alin. (7) indice 1 din Legea nr. 1/2011, în forma în vigoare la data depunerii cererii de renunțare.

Ministerul Educației a refuzat să ia act de cererea de renunțare la titlul de doctor formulată de [REDACTAT] motiv pentru care acesta a declanșat un litigiu, finalizat prin pronunțarea Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 5.321/04.11.2021.

De asemenea, concomitent cu desfășurarea procesului pe rolul Curții de Apel București, respectiv a Înaltei Curți de Casație și Justiție, CNATDCU a depus diligențe în vederea soluționării sesizării privind suspiciunile de plagiat în cazul tezei de doctorat a [REDACTED] solicitând, în acest sens, un punct de vedere din partea Academiei Naționale de Informații „Mihai Viteazul”. Prin Adresa nr. 1028258/27.12.2021, Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul” a transmis Ministerului Educației Naționale faptul că, din punctul său de vedere, nu există temei legal pentru formularea unei eventuale propuneri privind retragerea titlului de doctor al [REDACTED] având în vedere că acesta deja a renunțat în mod unilateral la acest titlu.

În fine, prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 5.321/04.11.2021, Ministerul Educației a fost obligat să emită Ordinul nr. 5.586/15.11.2021 privind punerea în executare a Sentinței Curții de Apel București nr. 2.286/18.09.2019, rămase definitive prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 5.321/04.11.2021, prin care a luat act de renunțarea [REDACTED] la titlul de doctor și a dispus retragerea titlului de doctor acordat acestuia prin Ordinul Ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului nr. 6.468/07.12.2011.

Petentul din prezenta sesizare critică, în esență, faptul că Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul” nu a formulat un punct de vedere raportat la solicitarea CNATDCU și nu a cercetat sesizarea privind eventualele suspiciuni de plagiat în teza de doctorat a [REDACTED].

În drept, conform art. 23 alin. (2) din Ordinul Ministrului Educației nr. 4.783/2017, *„CEMU constată încălcarea obligațiilor legale de către o instituție de învățământ superior sau de către un membru al comunității universitare pe baza probelor evidențiate de sesizare, a informațiilor disponibile din surse publice sau furnizate de instituții abilitate și pe baza probelor obținute în mod direct”.*

Cu titlu prealabil, CEMU observă faptul că instituția renunțării unilaterale la titlul de doctor a fost introdusă în fosta Lege nr. 1/2011 prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 94/2014, care, printre altele, prevedea faptul că *„procedura de renunțare la titlu, precum și cea privind anularea actului administrativ constatator al titlului științific se aprobă prin ordin al ministrului educației și cercetării științifice”.* Cu toate acestea, procedura menită să pună în aplicare instituția renunțării unilaterale la titlul de doctor nu a fost niciodată aprobată prin ordin al ministrului educației.

De altfel, instituția renunțării unilaterale la titlul de doctor a fost supusă și criticii Curții Constituționale a României care, prin Decizia nr. 624/2016, a reținut că *„pe de altă parte, Curtea constată că renunțarea voluntară la titlul de doctor lasă fără obiect dispozițiile legale*

referitoare la activitatea organelor abilitate să analizeze suspiciunile cu privire la nerespectarea procedurilor sau a standardelor de calitate sau de etică profesională, întrucât manifestarea unilaterală de voință în sensul renunțării la titlu desistează activitatea de investigare a organelor care pot dispune sancțiunea retragerii titlului. Astfel, îndeplinirea unei condiții pur potestative, respectiv solicitarea persoanei care deține calitatea de doctor de a se lua act de renunțarea sa la titlu, împiedică declanșarea unei proceduri de investigare a modului în care a fost dobândit titlul sau, în situația în care o atare procedură este în curs, îi pune capăt în mod arbitrar. Apare cu evidență faptul că legea creează premisele ca persoane suspectate de obținerea titlului de doctor prin fraudarea procedurilor legale să preîntâmpine aplicarea unei sancțiuni renunțând voluntar la titlu. Conduita ilicită de însușire, integrală sau parțială, a unei lucrări științifice, creație a altei persoane, și prezentată drept creație personală, ce determină efecte juridice atât în cadrul raporturilor de muncă, cât și în cadrul raporturilor izvorâte din dreptul de proprietate intelectuală, va rămâne, așadar, nesanționată în virtutea dispozițiilor legale care prevăd renunțarea voluntară la titlu. Astfel, în condițiile în care legea prevede retragerea titlului de doctor ca sancțiune pentru nerespectarea standardelor prevăzute pentru elaborarea ei, inclusiv pentru plagiat, în cazul renunțării voluntare la titlul de doctor, noile dispoziții nu fac altceva decât să încurajeze un comportament neonest, ilicit, într-un domeniu care ar trebui să fie caracterizat de rigoare, profesionalism și probitate etică”.

În fine, inclusiv legiuitorul a renunțat la soluția legislativă consacrată prin OUG nr. 94/2014, actuala reglementare, Legea nr. 199/2023, nemaiprevăzând posibilitatea renunțării unilaterale la titlul de doctor.

În acest context, CEMU observă că fostul art. 168 alin. (7) indice 1 și 2 din Legea nr. 1/2011 a născut două interpretări juridice contradictorii: conform primei interpretări, cererea de renunțare la titlul de doctor nu era admisibilă, întrucât nu exista procedura aprobată prin ordin al ministrului educației, iar conform celei de-a doua interpretări, inexistența procedurii aprobate prin ordin al ministrului educației nu restrânge dreptul subiectiv al persoanei de a uza de prerogativa de a renunța la titlul de doctor, cât timp legislația primară îi oferă acest drept.

De altfel, această diferență de interpretare juridică a fost evidentă inclusiv în litigiul dintre [REDACTED] și Ministerul Educației, având în vedere faptul că Sentința Curții de Apel București nr. 2.286/18.09.2019, pronunțată în fondul cauzei, este diametral opusă de Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 5.321/04.11.2021, pronunțată în recurs.

Raportat la această problemă de reglementare, **CEMU nu poate reține o culpă a Academiei Naționale de Informații „Mihai Viteazul” prin refuzul acesteia de a supune analizei teza de doctorat până la soluționarea definitivă a litigiului prin care autorul tezei a solicitat obligarea Ministerului Educației să ia act de cererea sa voluntară de renunțare**

la titlu, atâta timp cât interpretarea instituției de învățământ superior, conform căreia nu se mai poate proceda la analiza unei teze de doctorat față de care autorul tezei a renunțat la titlul de doctor, a fost confirmată în mod definitiv de cea mai înaltă instanță judecătorească din România prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 5.321/04.11.2021.

Cu toate acestea, în acord cu considerentele reținute în Decizia Curții Constituționale a României nr. 624/2016, **CEMU atrage atenția asupra faptului că posibilitatea renunțării unilaterale la titlul de doctor nu mai există în contextul Legii Învățământului Superior nr. 199/2023.** Din acest motiv, comisiile de etică, în competența cărora se află, la acest moment, analiza soluționării suspiciunilor privind plagiatul în tezele de doctorat, sunt îndemnate să procedeze cu celeritate la cercetarea unor eventuale astfel de suspiciuni.

Consiliul de Etică și Management Universitar, cu 10 voturi (10 voturi pentru din cei 10 membri prezenți, 0 împotrivă, 0 abțineri), adoptă următoarea

HOTĂRÂRE

1. **Propune respingerea Sesizării nr. 126/14.06.2021 ca neîntemeiată;**
2. **Adresarea unei recomandări către comisiile de etică ale instituțiilor de învățământ superior din România ca, raportat la prevederile noului cadru legislativ, enunțat prin Legea Învățământului Superior nr. 199/2023, care nu mai prevede posibilitatea renunțării la titlul de doctor, să investigheze cu celeritate eventualele sesizări privind suspiciuni de plagiat existente în tezele de doctorat.**

Pronunțată în ședința CEMU din data de 21.11.2024.

Președintele Consiliului de Etică și Management Universitar
Ciprian-Ion PREDA

